

# Diagnoza i terapia logopedyczna IV - dysartria, alalia, afazja, inne zaburzenia mowy - opis przedmiotu

| Informacje ogólne   |                                                                                      |
|---------------------|--------------------------------------------------------------------------------------|
| Nazwa przedmiotu    | Diagnoza i terapia logopedyczna IV - dysartria, alalia, afazja, inne zaburzenia mowy |
| Kod przedmiotu      | 05.6-WP-LOG-DTL4                                                                     |
| Wydział             | <a href="#">Wydział Nauk Społecznych</a>                                             |
| Kierunek            | Logopedia i Terapia Pedagogiczna                                                     |
| Profil              | ogólnoakademicki                                                                     |
| Rodzaj studiów      | podyplomowe                                                                          |
| Semestr rozpoczęcia | semestr zimowy 2016/2017                                                             |

| Informacje o przedmiocie        |                                                                                                             |
|---------------------------------|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| Semestr                         | 4                                                                                                           |
| Liczba punktów ECTS do zdobycia | 5                                                                                                           |
| Typ przedmiotu                  | obowiązkowy                                                                                                 |
| Język nauczania                 | polski                                                                                                      |
| Sylabus opracował               | <ul style="list-style-type: none"><li>dr hab. Ewa Skorek, prof. UZ</li><li>dr Grzegorz Hryniewicz</li></ul> |

| Formy zajęć |                                            |                                           |                                               |                                              |                        |
|-------------|--------------------------------------------|-------------------------------------------|-----------------------------------------------|----------------------------------------------|------------------------|
| Forma zajęć | Liczba godzin w semestrze<br>(stacjonarne) | Liczba godzin w tygodniu<br>(stacjonarne) | Liczba godzin w semestrze<br>(niestacjonarne) | Liczba godzin w tygodniu<br>(niestacjonarne) | Forma zaliczenia       |
| Wykład      | -                                          | -                                         | 10<br>(w tym jako e-learning)                 | 0,67<br>(w tym jako e-learning)              | Egzamin                |
| Ćwiczenia   | -                                          | -                                         | 40<br>(w tym jako e-learning)                 | 2,67<br>(w tym jako e-learning)              | Zaliczenie na<br>ocenę |

## Cel przedmiotu

Teoretyczne przygotowanie słuchaczy do samodzielnego prowadzenia diagnozy i terapii logopedycznej. Przystwojenie niezbędnej wiedzy teoretycznej i trening umiejętności praktycznej realizacji diagnozy logopedycznej w zakresie zaburzeń mowy pochodzenia centralnego. Ćwiczenie umiejętności dostosowania metod terapeutycznych w zakresie dysartrii, alalii i afazji do indywidualnych potrzeb pacjenta w zależności od przyczyn i wieku.

## Wymagania wstępne

Anatomia i fizjologia narządów mowy. Typologia zaburzeń komunikacji językowej. Podstawy neurologii. Wprowadzenie do metodyki diagnozy i terapii logopedycznej.

## Zakres tematyczny

Wykład

Afazja, dysfazja – wyjaśnienia terminologiczne. Rodzaje i przyczyny afazji. Anartria, dysartria – definicje, rodzaje, przyczyny (mózgowe porażenie dziecięce, inne). Mowa osób z dysartrią w normie intelektualnej i z upośledzeniem umysłowym. Alalia – wyjaśnienia terminologiczne. Etiologia niedokształcenia mowy pochodzenia korowego. Objawy pozajęzykowe i językowe charakterystyczne dla niedokształcenia mowy pochodzenia korowego.

Ćwiczenia

Charakterystyka poszczególnych metod diagnostycznych w afazji. Metody leczenia, rehabilitacji neurolingwistycznej pacjentów z afazją, dysfazją. Programy rehabilitacyjne i najnowsze metod lecznicze. Diagnostyka neuroobrazowania mózgu w terapii i rehabilitacji mózgu. Metody dodatkowo wspomagające rehabilitację afazji i dysfazji. Wsparcie dla pacjentów i ich rodzin (urzędy, instytucje, ośrodki, grupy wsparcia, organizacje, turnusy rehabilitacyjne). Diagnoza dysartrii. Dysartria a afazja, jąkanie, dyslalia. Metody terapii dysartrii. Proces diagnozowania dzieci z dysfunkcjami mózgowymi. Badania specjalistyczne i logopedyczne – analiza. Proces stymulacji i usprawniania rozwoju mowy u dzieci z niedokształceniem mowy pochodzenia korowego.

## Metody kształcenia

Wykład – wykład tradycyjny.

Ćwiczenia – metoda projektu, praca z książką, metoda przypadków, praca w grupach, klasyczna metoda problemowa, burza mózgów.

## Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

| Opis efektu                                                                                                                                                   | Symbol e efektów                                                  | Metody weryfikacji                                                                                         | Forma zajęć                                                              |
|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-------------------------------------------------------------------|------------------------------------------------------------------------------------------------------------|--------------------------------------------------------------------------|
| Słuchacz ma wiedzę dotyczącą zakłóceń komunikacji językowej oraz metodyki diagnozy i terapii zaburzeń mowy pochodzenia centralnego u pacjentów w różnym wieku | <ul style="list-style-type: none"><li>K_W6</li><li>K_W8</li></ul> | <ul style="list-style-type: none"><li>egzamin - ustny, opisowy, testowy i inne</li><li>kolokwium</li></ul> | <ul style="list-style-type: none"><li>Wykład</li><li>Ćwiczenia</li></ul> |

| Opis efektu                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                        | Symbole efektów                                                                                                                          | Metody weryfikacji                                                                                                                   | Forma zajęć                                                                     |
|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|---------------------------------------------------------------------------------|
| Słuchacz potrafi dokonać obserwacji i interpretacji nieprawidłowości w zakresie anartrii, dysartrii, afazji, dysfazji, alalii Potrafi wykorzystywać podstawą wiedzę teoretyczną w celu diagnozowania i projektowania procedury terapeutycznej Słuchacz ma rozwinięte umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej, potrafi używać języka specjalistycznego i porozumiewać się w sposób precyzyjny i spójny | <ul style="list-style-type: none"> <li>• <a href="#">K_U3</a></li> <li>• <a href="#">K_U5</a></li> <li>• <a href="#">K_U8</a></li> </ul> | <ul style="list-style-type: none"> <li>• projekt</li> <li>• studium przypadku</li> </ul>                                             | <ul style="list-style-type: none"> <li>• Ćwiczenia</li> </ul>                   |
| Słuchacz ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie wybranych metod diagnozy i terapii logopedycznej, dokonuje samooceny własnych kompetencji Słuchacz potrafi pracować w zespole, angażuje się we współpracę, umie wyznaczać oraz przyjmować wspólne cele działań                                                                                                                              | <ul style="list-style-type: none"> <li>• <a href="#">K_K1</a></li> <li>• <a href="#">K_K4</a></li> </ul>                                 | <ul style="list-style-type: none"> <li>• egzamin - ustny, opisowy, testowy i inne</li> <li>• kolokwium</li> <li>• projekt</li> </ul> | <ul style="list-style-type: none"> <li>• Wykład</li> <li>• Ćwiczenia</li> </ul> |

## Warunki zaliczenia

Ćwiczenia – na ocenę z konwersatorium składają się wyniki osiągnięte na kolokwiach (50%), ocena z projektu (25%) oraz studium przypadku (25%).

Wykład – egzamin złożony z dwóch części pisemnej i ustnej; warunkiem przystąpienia do części ustnej jest uzyskanie 30% punktów z części pisemnej. Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest pozytywna ocena z ćwiczeń.

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z ćwiczeń (50%) i z egzaminu (50%). Warunkiem zaliczenia przedmiotu są pozytywne oceny z ćwiczeń i egzaminu.

## Literatura podstawowa

1. Borkowska A. R., Domańska Ł., Neuropsychologia kliniczna dziecka: wybrane zagadnienia, Warszawa 2006.
2. Gałkowski T., Szeląg E., Jastrzębowska G. (red.), Podstawy neurologopedii, Opole 2005.
3. Gałkowski T., Jastrzębowska G. (red.), Logopedia: pytania i odpowiedzi, T. 1-2, Opole 2003.
4. Maruszewski M., Mowa a mózg: zagadnienia neuropsychologiczne, Warszawa 1970.
5. Parol U., Dziecko z niedokształceniem mowy, Warszawa 1989.
6. Pąchalska M., Afazjologia, Warszawa-Kraków 1999.
7. Pąchalska M., Neuropsychologia kliniczna, T. 1-2, Warszawa 2007.
8. Styczek I., Logopedia, Warszawa 1981.
9. Tarkowski Z., Dyzartria, Lublin 1999.

## Literatura uzupełniająca

1. Borkowska M., ABC rehabilitacji dzieci, Warszawa 1989.
2. Michałowicz R. (red.), Mózgowe porażenie dziecięce, Warszawa 1993.
3. Walsh K., Neuropsychologia kliniczna, Warszawa 2000.
4. Zaleski T., Opóźnienia w rozwoju mowy, Warszawa 2002.

## Uwagi

Zmodyfikowane przez dr hab. Ewa Skorek, prof. UZ (ostatnia modyfikacja: 02-01-2017 15:23)

Wygenerowano automatycznie z systemu SyllabUZ